

decim guttas, idque cum emulsione, vel aqua, sensim adscendendo. Sub administratione ejusdem decoctiones mucilaginosæ non sunt alienæ. Ad diminuendam remedii acrimoniam, camphoram quidam suadent addendam, ut tutius administretur. Ubi prepostero consilio intus porrecta fuerit Lytta vesicatoria (si vomitorio non est amplius locus), demulecentibus potionibus (seu illæ decoctiones fuerint, seu emulsiones), vel lacte, vel oleo, vel, ut quidam volunt, camphorata emulsione utendum. Non minus commendata fuerunt varia additamenta ad emplastrum Lyttæ, eum in finem, ut dicta incommoda præeaveantur; sic Houlston opium, Selle balsamum myroxili perufieri, Fuller acidum sulphuricum vel nitricum, alii iterum camphoram proponunt. Dignum etiam notatu, textum subtilissimum seu nebulam linteram, aceto madidam, ipsi emplastro impositam, ad stranguriam præcavendam non inutilem esse applicationem. Seire tamen licet, omne id, quod noxios avertit effectus, salubres etiam remedii virtutes constringere. Simplex emplastrum exinde adecommodatissimum est; sunt modo, id adhibentibus, cædem regulæ, quæ sub usu interno commendantur, observandæ.

MALVA SILVESTRIS.

Простирка.

Planta totius Europæ indigena, in locis solitariis et juxta vias, sepes, muros etc. cresecens. Cl. Monadelph. O. Polyandr. O. N. Malvaceæ. Perennis. Usuales sunt:

HERBA, caule erecto, herbaceo, foliis alternatis, septemlobatis, petiolis et pedunculis pilosis. Huic abs-

que errore substituitur **MALVA VULGARIS seu ROTUNDIFOLIA**. **L.** caule repente, foliis cordato - orbicularibus, obsolete quinque - lobatis, pedunculo supino frugifero. **FLORES**, coloris cœruleo-argentatis, petalis obcordatis, præmorsi.

Q. Multum continet mucilaginis, unde tota qualitas plantæ pendet.

V. Obvolvens; emolliens; demulcens.

U. Rarius interne ad instar herbae althææ adhibetur. **ORFILA** decoctum ejus administrare suadet in **veneficio** ex bichlorido hydrargyri, quando albumen ovoidum non est præsto. Frequentius applicatur externe partibus inflammatis, suppurantibus, tumefactis, e. g. in **angina faucium** (*injectio, gargarisma*); in **ophthalmiis** (*fomentatio, balneum*); ad **disentierendum** pus in **cornea** post **operationem cataractæ** (**JANIN**); sub **operatione lithotomiæ**, in **morbis uteri** (*injectio*); contra **tenesmum** et **spasmos hæmorrhoidales** (*fomentatio, clysma*).

D. Pro **usu interno** decoctum, ex semuncia herbae et florum ad libram aquæ paratum, propinatur vascularim. **Pro usu externo** decoctum fit pro re nata dilutius vel concentratius.

MANNA.

Manna.

Substantia peculiaris seu succus, in frustula ex albo flavescentia, fragilia, concretus, sponte vel per vulnera incisa, mensibus aestivis, effluens ex trunco et ramis plurium specierum **Fraxini**, puta: **orni**, **excelsioris**, **rotundifoliae** etc. (in **Sicilia** præcipue et **Calabria** crescentis), **Laricis Europææ**, nec non ex aliis arboribus, quæ tamen Mannam nonnisi in parva copia largiuntur.

Manna multum variat qualitatibus, et hoc respectu tres ipsius varietates notari merentur.

1) *Manna in lacrymis*, quæ sponte exsudat, vel ietu insectorum in frondib⁹ producitur (*Manna de fronde*), coloris albidi, omnium purissima, hinc etiam pretiosissima et raro in mercatura obveniens. 2) *Manna canellata seu cannulata*, incisionibus in cortice arborum factis obtenta, in crustis oblongis, puris, ex albo flavescentibus vel rubescentibus occurrentis, vixque qualitate superiori cedens. 3) *Manna vulgaris*, seu a loco natali *Calabrina* dieta, incisione arborum elicita, massas referens magnitudinis et figuræ variae, coloris diversi, sed plerumque ex flavo fusci, multisque impuritatibus intermixta. Pro usu medico *Manna electa* et *depurata* inservit, primam faciunt frustula pura selecta; secunda obtinetur solutione Mannæ Calabrinæ in aqua, et subsequenti vaporatione ac siccatione ad justam consistentiam.

Q. Manna bona et sincera est levis, sicca, ex albo flavescens, vel ad rufum colorem accedens, semi-transparentis, nonnihil inflammabilis et interne formam crystallinam exhibens; saporis blande duleis, quandam amaritiem in ore relinquentis; odoris sat grati, mel redolentis. Ex analysi a VAUQUELIN instituta patet, Mannam constare ex principio saccharino, crystallisationis capaci, quod *Mannites* nuncupatum est, majoremque partem Mannæ constituit; parva quantitate sacchari genuini; materia flava in crystallos non cogenda, nauseosa; et principio mucilaginoso. Manna pura solvit in tribus partibus frigidæ et paribus fervidæ aquæ; spiritus vini tepesfactus dissolvit octavam ejus partem. Cum oleis expressis ope gummi acaciæ veræ facili negotio combinatur. Igni propius admota liquefit ad instar ceræ, et mutatur in massam fuscam.

V. Nutriens; obvolvens; solvens; expectorans; ecoprotica; tenellis præcipue infantibus et delicatulis subjectis conveniens.

U. Commendatur in variis morbis inflammatorii levioris gradus, qui cum constipatione alvi, retentione urinæ, vel catarrhalibus symptomatibus juneti sunt, puta: pneumonia, enteritide, colica saturnina (cum mucilaginosis et oleosis), variolis, morbillis etc.; nec minus adversus hæmaturiam (**SYDENHAM**), et veneficam actionem oxydorum metallicorum (**VOGEL, BUCHNER**). Hypochondriacis et hysterics, æque ac iis, qui atonia, acidis et flatulentia primarum viarum laborant, hocce remedium vix conduceit, quum borborygmos et spasmos in abdome provocat, vel plane nullum effectum producat.

D. Infantibus uncia dimidia, imo integra datur; adultis juvat Mannam forma infusi, electuarii, vel emulsionis, cum aliis remediis, e. g. sulphate sodæ, bitartrate potassæ, radice rhei, senna etc. præscribere.

MARRUBIUM VULGARE.

MARRUBIUM ALBUM.

Шандра бълая.

Planta in agris, ruderibus conspersis, frequens; in hortis medicis culta. Cl. Didyn. O. Gymnosperm. O. N. Labiatæ. Perennis. *Usualis est:*

HERBA, foliis subrotundo-ovatis, crenatis, rugosovenosis, utrinque hirsutis, pilosis, ex viridi-albicantibus.

Q. Ab extractivo amaro, oleo volatili faculaque peculiari repetenda. Herba recens odorem habet balsamico-acidulum gratum; saporem subamarum, subsalsum, nonnihil acrem, ingratum.

V. Tonica; resolvens; pituitam præcipue pulmonum movens; diuretica; majori dosi laxativa.

U. Antiquissimæ sunt laudes Marrubii in tabe vel phthisi pulmonum (**CELSUS**); succo cum melle in eadem dato **TRALLIANUS** adquiescit, quibus præconiis et **SPRENGEL** adsentitur, ad propriam provocans experientiam. Pituitam pectus gravantem, et tussim asthmake humidum producecentem, saepè resolvit, et sereat eliminat (**DIOSCORIDES**); minime proinde mirum, in catarrho chronicò, blennorrhœa pulmonum et asthmate pituitoso suppetias tulisse, selectu præcipue facto pulveris terrimorum sureulorum apicum, qui potentiores existimantur (**LANGE**). Laudatur etiam in adfectionibus imi ventris, præcipue in tumoribus hepatis et lienis, ictero et hysteria; quibus in casibus forma extracti aptissima esse censemur. Innumeræ **BORELLUS** experientias citat, deprædicans infusum summitatum ad menstrua provocaanda et chlorosin virginum tollendam. Sialorrhœa, quæ ex hydrargyro, ante administrato, ultra annum in juvene, syphilide infecto, perrexerat, infuso brevi sublata est (**LINNEUS**).

D. Pulveris herbæ a semidrachma ad drachmam. Infusum quoque valet. Succus recens expressus cochleatim (vel a semuncia ad sescunciam) datur. Extractum a granis decem usque ad triginta quotidie exhibetur in solutione, vel forma pilularum cum polysulphureto stibii, myrrha, gummiresinis, squilla etc.

MATRICARIA CHAMOMILLA.

CHAMOMILLA VULGARIS.

Ромашка обыкновенная.

Planta in arvis ruderatis et ad vias frequentissima, receptaculis nudis, conicis, radiis patentibus deflexis,

seminibus nudis, squamis calycinis æqualibus, margine dilatatis. Cl. Syngenes. O. Superflua. O. N. Synanthereæ. Annua. Usuales sunt:

FLORES, calyce plano, imbricato, squamis margine scariosis, obtusiusculis, receptaculo nudo, cylindraceo, conico; pappo nullo. Facile cum floribus confunduntur, quos consimiles plantæ suppeditant, videlicet: Anthemis arvensis, A. nobilis, A. Cotula, Chrysanthemum inodorum, Ch. leucanthemum et Matricaria suaveolens; hæ tamen propriis characteribus distinguuntur, et quidem Anthemis arvensis floribus inodoris, paleis receptaculi setaceis, acutis, connatis, exsertis, caule foliisque bipinnatifidis, subpilosis; Anthemis nobilis seu Chamomilla Romana, disco minus conico et receptaculo paleis obsito; Anthemis Cotula, floribus majoribus, ingrati odoris, paleis setaceis, foliis bipinnatifidis glabriusculis; Chrysanthemum inodorum, foliis capillaceo-multifidis, floribus majoribus, corona seminum integra; Chrysanthemum leucanthemum, foliis amplexicaulibus, lanceolatis, basi inciso-dentatis, radicalibus obovatis petiolatis; Matricaria suaveolens, odore magis grato et radiis flosculi reflexis, pendulis.

Q. A paucō volatili oleo, principioque extractivo, amaro, dependens. Odor florū fragrans, non admodum gratus; sapor amarus.

V. Stimulans; diaphoretica; antispasmodica; peptica; dosi majori nauseam et vomitum provocans. Corteum cinchonæ officinalis vi antiseptica superare, PRINGLE experimentis probare nititur. Blande agunt flores in nervos stomachi et intestinorum.

U. Opportunum et excellens est remedium in omni morbo, ubi nervorum debilitas, vasorum languor, aut

status spasticus dominatur. Hinc febri intermittenti, diarrhoeæ, dyspepsiae, cardialgiæ, enterodynæ spasmodicæ et flatulentæ convenit. Sic etiam hysteriasi et hypochondriasi, dysuria et stranguriæ; nec minus spasmus cordis (KREYSIG) et podagræ. Puerperis, aut quibus menstrua tarda, dolorifica, vel lochia provocanda, multis modis, apta est. Valet etiam contra serofulas, morbos cutaneos chronicos, et universam corporis debilitatem ex onania et jactura seminis oriundam (HUFELAND). Extrinsicus, qua remedium leniter irritans, discutiens et antispasmodicum cum fructu obponitur tumoribus et inflammationibus rheumaticis, nec non odontalgiae et spasmis abdominis et vesicæ urinariæ etc. forma pulveris, cataplasmatis, balnei, injectionis, clysmatis, gargarismatis etc. Contraindicant usum ejus activæ haemorrhagiæ, status synochalis, saburræ gastræ, obstipatio alvi etc.

D. Exhibetur in pulvere vel melius electuarii forma a scrupulo ad drachmas duas, vel sola, vel cum cortice einehonæ combinata. Sæpius fit ex illa infusum, quod plus aequo saturatum produceit emesin, unde ad promovendam virtutem emeticorum recte adhibetur; frigidum cum zingibere aliisque aromaticis et alcalinis paratum, egregium stomachicum est.

MELALEUCA LEUCADENDRON.

M. MINOR s. CAJUPUTI. RUMPH.

каенупное дерево.

Arbuscula in Amboyna, Java, nec non in australi parte insulae Borneo, in locis siccis abundantissime crescentes. Truncus cortice pallido, aspero, lamelloso obductus est; foliis alternis, breviter petiolatis, folia

salicis æmulantibus, lanceolatis et aliquantulum falcatis, coloris viridis pallide flavescentis, odoris gratissimi; floribus albis sessilibus, bracteis minimis ovatis; calyce tubulari quinquedentato. Cl. Polyadelphia. O. Polyandr. O. N. Myrtaceæ. *Usuale est:*

OLEUM CAJEPUTI (*Каенутное масло*), quod, præmissa brevi maceratione, destillando e foliis erogatur in ipsa regione plantæ natali. Recens paratum limpidum est et perquam volatile. Non ita pridem advehetur in vasis cupreis, nunc vero plerumque in lagenis vitreis minoribus.

Q. Oleum hocceæ aethereum, quale in commercio prostat, odoris est sub initium fortis, oleum terebinthinae et camphoram quodammodo redolentis, tandem vero fragrantis et grati; saporis pungentis; pellucidum est et coloris virescentis herbacei. Dum purum, aquæ instillatum, in superficie illius diffunditur et absque residuo avolat; in alchohole prorsus solvitur, in aqua vero parva in quantitate.

V. Stimulans; antispasmodica; diaphoretica.

U. In variis morbis spasmodicis, uti hysteria et colica flatulenta, ubi excitante remedio opus est, apte datur; non minus convenit in paralysi, rheumatismo chronicæ et hydrope. Hujus olei binæ guttæ cum cœrevisia vel vino propinatae sudores excitant vehementes, cui fini apta medicamenta India exhibet per pauca (**RUMPHIUS**). Exrinsecus oleo olivarum commixtum infriatur temporibus in visus hebetudine; gutta alterare, denti carie affecto immissa, dolorem tollit.

D. Guttæ duæ, ad sex, exhibentur in frustulo sacchari, vel in quovis blando vehiculo.

MELILOTUS OFFICINALIS.

Трилистник донный; Донник бывший и желтый;
Буркунъ.

Planta ubique spontanea. Cl. Diadelph. O. Decandr.

O. N. Leguminosæ. Usuales sunt:

FLORES, penduli, racemosi, flavi, rarius albi, ve-
xillo emarginato recedente a carina, alis convolutis, di-
vergentibus, capsulis subdispermis, acutis, rugosis.
HERBA. Flores vi præferuntur foliis.

Q. Odor fragrans; sapor mucilaginosus, subama-
rus, herbaceus. Efficacitas ab oleo volatili et materia
resinosa dependet. BRACONNOT ibidem supermalatem
potassæ et calcariæ invenit; e floribus autem Meliloti,
in Germania crescentis, acidum benzoicum purum Vo-
GEL extricavit.

V. Emolliens; resolvens.

U. Vix unquam interne usurpat. Extrinsecus
auxilium spondet per modum epithematum siccorum;
cataplasma etiam intrat. Adhibetur vero in rheuma-
ticis tumoribus, vel inflammationibus, vel in abscessi-
bus, ad maturitatem perducendis. Veteribus planta hæc
Lotus mellitus dicta fuit, apes etenim ex nulla herba
plus mellis, nec suavioris capiunt, quam ex Meliloto
(BOËRHAAVE).

MELISSA OFFICINALIS.

” ” CITRATA.

Бальзаминка; Мелисса аптечная.

Planta Europæ meridionalis, in Helvetia, Italia,
Gallia et Austria sponte crescents, in hortis nostris culta.
Cl. Didynamia. O. Gymnospermia. O. N. Labiatæ. Pe-
rennis. Usualis est:

HERBA vel FOLIA, longe petiolata, cordato-ovata, obtuse et inaequaliter serrata, utrinque pilosa, supra laete viridia, infra pallidiora. Herba Melissæ Turcicæ seu Dracocephali Moldavieæ, quam Melissæ officinali hinc inde substituunt, distinguitur foliis oblongis, ovatis, angustioribus, lanceolato-acuminatis, saturate viridibus.

Q. Ab oleo volatili dependet. Odoris est fortis gratissimi, citrini; saporis nonnihil pungentis, balsamici, calefacentis.

V. Stimulans; unde circulationem sanguinis et transpirationem cutis adaugens; tonica; stomachica; diuretica.

U. Multis laudibus celebratur efficacia ejus in nausea, vomitu, diarrhoea, amenorrhœa et flatulentia; ita etiam in rheumaticis et catarrhalibus affectionibus eu randis. Externe forma fomenti applicatur tumoribus, quos disentere e re est; præterea cum aliis aromaticis idonea est ad sacculos herbaceos.

D. Adhibetur in infuso tepido.

MENTHA CRISPA.

» » VIRIDIS.

Мята обыкновенная, или кудрявая.

Planta Siberiae, cor. subæquali quadrifida; lacinia latiore, emarginata; stam. erectis, distantibus; colitur etiam in hortis. *Mentha viridis* pedicellis semper est glaberrimis (SMITH, Fl. Brit.). Cl. Didynam. O. Gymnosp. O. N. Labiatæ. Perennis. *Usualia sunt:*

FOLIA, cordata, inciso-dentata, undulata, sessilia; staminibus corollam æquantibus. **Folia** *Menthæ sativæ* quandoque substituuntur, quæ sunt ovata, acutiuscula, serrata; stamina corollæ longiora, quo per facile distinguuntur.

Q. Ab oleo volatili pendens et pauxillo camphoræ. Odor fragrans fortis, non admodum gratus; sapor aromaticus cum amaritie levi.

V. Stimulans; stomachica; resolvens; menagogia; lactis secretionem minuens.

U. Inflationem levat, hinc hypochondriacis, hysterisque, ructus excitando, utilis, nec proinde immerito a MARTIALI, ructatrix dieta. Enterodyniam quoque et nauseam ex eadem causa ortam mitigat. Extrinseca admota, dolores artuum a spasmo provenientes dissipat; vino cocta lacteas in mammis stases, ecchymoses, tumoresque frigidos discutit.

D. Pro infuso uncia ad libram aquæ.

MENTHA PIPERITA.

Мята перечная или Английская.

Pl. in locis humidis Angliæ et Pyrenæis spontanea; apud Ruthenos in hortis colitur. Cl. Didynam. O. Gymnosperm. O. N. Labiatæ. Perennis. Usualis est:

HERBA, fol. subovatis, acuminatis, serratis, petiolatis, glabriusculis, saturate viridibus; spicis obtusis, inferne interruptis. Stamin. corolla brevioribus, calyce basi glaberrimo. Colligenda est ante anthesin pro usu communi, et in pleno flore, quando ex illa oleum æthereum extricari necesse est. Ab incantis facile confunditur cum Mentha viridi, cuius folia sunt lanceolata, sessilia, spica longior et exilior, sapor debilior. Haud raro etiam commutatur cum M. silvestri, aquatica, vel gentili; sed harum prima foliis sessilibus, crassioribus, supra rugosis, infra tomentosis, ex albo-viridibus; secunda foliis ovatis, mollibus, pilosis; tertia foliis ovatis, utrinque acuminatis, sessilibus, oppositis, subpilosis, distinguitur.

Q. Præstans, ab oleo volatili, ejus magnam copiam continet, et camphora derivanda. Saporem piperis instar, unde nomen sortita, acerem habet, saepe fervore quodam replens, in sequente dein haud ingrato frigoris sensu. Odor fragrans, camphoraceus; recentis et odor et sapor debilior.

V. Excitans; peptica; sudorisera; antispasmodica.

U. In variis morbis adynamicis, præcipue autem officinam digestionis obsidentibus, uti in dyspepsia, cardialgia, inflatione, pyrosi, vomitu, colica flatulenta, diarrhoea, lienteria, ita etiam in spasmis hypochondriacorum et hysteriarum; nec minus in febribus cum debilitate nervosa et torpore functionis entaneæ. Herba cum vino, vel aqua decocta, forma fomenti ad roborandum ventriculum in iisdem malis admovetur. In suppressis catameniis, chlorosi et leucorrhœa recte additur congruis remediorum adminiculis. Laudatur quoque in tussi convulsiva et asthmate. Convenit nutriebus ad imminuendam lactis secretionem. Extrinsecus suggillationibus, frigidis tumoribus, erysipelatosis inflammationibus, mammarum indurationibus apud pueras, haud inepta. Inter omnes menthae species, piperita fortissima, ideo ob excalefacientem vim, haud sine circumspectione adhibenda.

D. Uncia ad libram aquæ in infuso. Aquæ Menthae uncia, ad duas. In pulvere grana deceem, ad duos serupulos, sed rarius. Olei gutta (ad tres vel quinque) datur.

MENTHA PULEGIUM.

Мята сердечная; Полий; Блохогонка.

In locis humidis Europæ australis crescens. Cal. thymi; fol. punctata; bract. nullæ. Cl. et O. præcedentis. Perennis. Usualis est:

HERBA, floribus verticillatis, incisis; cor. obtusis; foliis subovatis, dentatis, pilosis, parvis, breviter petiolatis; stam. corolla brevioribus. Permutatur cum *Mentha arvensi*, quæ tamen caule adscendente villoso, fol. majoribus, latioribus, ovatis, acutis, serratis; verticill. summis, congestis; stam. coroll. æquantibus, distinguuntur.

Q. Ab oleo volatili pendens et pauxillo camphoræ. Odor fragrans fortis, non admodum gratus; sapor aromaticus cum amaritie levi.

V. Stimulans; stomacho apta; resolvens; menagogue; lactis secretionem minuens.

U. Spasmis durante menstruatione et in pertussi olim ab Anglis obponebatur, quem in finem succum ejus, ad unum cochlear commendavit **BOYLE**. Infusum theæforme in asthmate laudatur (**CHOMEL**); infusum vero cum vino albo et ferro limato factum, pro certissimo emmenagogo habetur (**HALLER**).

MENYANTHES TRIFOLIATA.

TRIFOLIUM FIBRINUM.

” ” **PALUSTRE.**

Бахта трилистная; Трилистник болотной;
Бобровник.

Pl. cor. hirsuta, stigmate bifido, caps. uniloculari, in locis paludosis et humidis pratis frequenter obvia. **Cl.** Pentandr. **O.** Monogyn. **O. N.** Gentianeæ. **Perennis.** *Usualis est:*

HERBA seu **folia**, cuncta **radicalia**, **petiolata**, **ternata**, **foliolis** ovatis, obtusis, utrinque glabris, venosis, margine repandis, bipinnicaribus, vel ultra, æqualibus, tenerioribus oblongis.

Q. Efficaciam principio extractivo amaro et tannino, quorum magnam tenet copiam, debet. Odoris nonnihil fatui; saporis amarulenti, adstringentis, nauseosi, maxime post anthesin. Extrahitur principium prævalens aqua, et imprimis alcohole.

V. Perseveranter stimulans; tonica; anthelmintica; diuretica; majori dosi emetica; alvum ciens.

U. In morbis, qui ab atonia ventriculi proveniunt, utile remedium, ita quidem, ut et remotioribus ex hujus labe pullulantibus vitiis medeatur; hinc hypochondriacis et hystericis, dyspepsia, inflatione, cardialgia, et id genus aliis laborantibus, adcommodum. Cum solventibus et aromaticis febri etiam intermittent obponitur; ita et chlorosi, hydropisi, tussi humidae, ictero, scorbuto et arthritidi. In Britaunia succus ejusdem recens expressus, qui præter principium extractivum et tanninum albumen etiam continet, domesticum est apud ruricolas, in grassantibus foedis primo vere exanthematibus scorbutieis. BUCHANIO teste, utilius is adhibetur ad stases abdominales reserandas, cum succis aliarum herbarum, qui ad unciam vel duas, cum vino vel tintura quapiam stomachica, propinanturn. Ulceribus scorbutieis purificandis etiam inservit. In morbis quoque cuticularibus curandis, puta: scabie etc. invavit. Verminantibus puellis opem tulisse certiori fide pronunciatur. Britanni dum Zythum parant, persæpe amaritici gratia, loco selibræ humuli lupuli, unciam foliorum Menyanthidis trifoliatae dolio indunt. Extrinsecus per modum elysteris, KEMPFII suasu, subterdatur, et laxis putridisque ulceribus adplicatur.

D. In substantia raro exhibetur a dimidio ad duos scrupulos, vel electuarii forma (*contra vermes*). Sæpius

paratur infusum ex uncia herbæ ad libram aquæ fervidæ, cuius duo cochlearia ter quaterve de die propinuantur. Utrique formæ aromaticæ addi solent.

MOMORDICA ELATERIUM. LIN.

CUCUMIS ASININUS S. AGRESTIS.

Дикой или ослиный огурец.

Tres notissimæ Momordicæ species dantur, haud multum qualitatibus discrepantes: *Momordica Balsamica*, *M. Charantia* et *M. Elaterium*. Ultima usui cerebrius inservit; indigena enim est Europæ australis, virtuteque præstantiori gaudet; priores vero in Indiis Orientalibus crescunt. Cl. Monœcia. O. Monadelphia. O. N. Cucurbitaceæ. Perennis. *Usualis* est:

SUCCUS ELATERII SPISSATUS v. Extractum Elaterii s. Elaterium nigrum, et FÆCULA ELATERII s. Elaterium album. Fructus nempe, s. pepones Elaterii, ad duos pollices longi et unum crassi, cucumeri sativo non assimiles, setosi, maturi e flavo-virescentes, sponte, vel lenissime contrectati, rumpuntur, et succum referunt copiosum. Succus iste limpidus est et coloris expers, ast, quum per aliquod temporis spatium quieverit, fæculam s. sedimentum deponit, quod leni calore solis siccatum, colore griseo-flavescente tingitur, et massam sistit levem, friabilem, *Elaterium album* s. *verum* a CLUTTERBUCK dictum, sed nunc rarius usitatum. Liquor autem supernatans, vel succus fructuum expressus, leni igne inspissatus, substantiam præbet siccam, saturate viridem, in fractura nitentem, saporis amari naufragosi, quæ *Elaterium nigrum* s. *venale* audit. PARIS et FARADAY, succum Elaterii spissatum chemice inquirendo, principium exinde novum extraxerunt, quod valide

in organismum agit. Principium hoc in succo reperiatur, semina Mom. Elaterii circumdante. Tractatur nempe extractum s. succus spissatus cum alcohole purissimo; solutio evaporatur, et residuum aqua bulliente aliquoties abluitur; pars insolubilis remanens, *Elatinum*, vel *Elaterinum* s. *Elateria* vocatur, estque substantia resinosa, virescens, mollis, fragrans, odorem aromaticum spargens, aqua insolubilis, cum alcohole solutionem nauseosam constituens, aqua vero addita, denuo præcipitatur. In crystallos etiam abit, nullas tamen alealium proprietates exerit; colorem nempe tinturæ heliotropii acidis rubefactæ non restituit, nec eum acidis salia format. Ex decem granis Elaterii venalis, aquæ 0,4; principii extractivi 2,6; fæculæ 2,8; glutinis 0,5; lignini 2,5; Elatini et principii amari 1,2, PARIS et FARADAY obtinuerunt. Ultima tamen analysi a HENNEL et MORRIES instituta constat, Elatinum a PARIS inventum non esse principium simplex, sed ex Elatino compostum et substantia viridi, resinosæ indolis, chlorophyllo, folia plantarum coloranti, haud absimili.

Q. Elaterium est coloris ex luteo-albi, in viridem tendentis, leve, in pulverem friabile, fere inodorum, amarum.

V. Elaterio drastico-cathartica inest, adhuc insignior, quam oleo erotonis. Effectus ejus cum hellebori nigri efficacia haud multum discrepant. Usum ineustum hypercatharsis subsequitur, vomitus, stomachi et intestinorum tormenta, et omnia signa inflammationem viscerum abdominalium comitantia. ORFILÆ experimenta indicant, effectus ejus primitivo ab inflammatione et absorptionis negotio nimis adaueto provenire, atrocem influxum præsertim ad intestinum rectum terminari, et

tandem mortem sympathica nervorum adfectione induci. Elaterium insuper pollet virtute lotium copiosum movendi. Externe ad methodum endermicam applicatum intensius agit, quam ori ingestum (**ORFILA**).

U. Anglorum imprimis experientia, in hydropis variis speciebus inclaruit, quas, urinam et alvum abunde movendo, curat. Dr JOHN FERRIAR ex 20 hominibus, hydrothorace et ascite laborantibus, qui Elaterio utebantur, nullum perdidit; ideoque vix ullum remedium in hydropisi curanda Elaterio efficacius esse putat, id quod nobis etiam multoties experiri licuit. Asthmatis, variisque resorptionis vitiatæ incommodis affectis, solatium præbere constat. Ad insultus febriles inhibendos, præmissa sanguinis detractione, nullum medicamen efficacius existimandum, quam Elaterium, idque ab $\frac{1}{8}$ ad $\frac{1}{4}$ partem grani bis terve nychthemeris spatio per aliquot dies repetendum (**CLUTTERBUCK**), quo usu et vomitus et purgatio provocatur. Non est silentio prætereundum, a Dioscoride fructum, ut maxime efficacem, in insultibus maniæ et melancholie fuisse commendatum, et nostris temporibus eundem a Tureis contra icterum administrari. Si incaute et magna dosi adhitum fuerit, camphora et coffea in parva dosi saepius repetita, potus mucilaginosus, tinctura opii, sulphas magnesiae in emulsione amygdalarum (ad delirium mitigandum), porro sanguinis detractio et hirudines conveniunt.

D. Elaterii albi octava pars grani ad quartam purgat violenter, imo vomititione nonnunquam præcedente, quæ in universum in hydropis curatione actionem ejus incipientem indicat. Tincturæ vero Elatini spirituosæ tanta inest virtus drastica, ut guttula

ejus (tincturæ ex grano Elatini cum 96 guttis alcoholis purissimi) jam maximum effectum præstet. Hinc ejus usus, summam requirens cautelam, in praxi medica vix commendari potest. Ideoque Elaterium ad methodum CLUTTERBUCK paratum, jure præferendum est, cuius octava quartave grani pars ab initio, et dein granum ad duo usque pro dosi dari possunt, variae indicationis ratione habita. In hydrope cum aliis diureticis et præsertim cum chlorido hydrargyri copulatio fructum promittit. Notatu dignum est, recte observante TODD THOMSON, drasticam Elaterii efficaciam minime obstarere, quominus hydrargyrum, si in connubio illius porrigitur, sistema glandulosum afficiat, æque ac dum solum per se exhibetur. SPRAGUE remedium hoc, in pilularum formam cum sapone medicato redactum, sic exhibet, ut quævis pilula quartam grani partem Elaterii cum tantillo sulphatis potassæ et radicis zingiberis contineat, atque omni hora unam, donec alvus plene soluta sit, propinandam esse suadet. Ex saponis gr. octo cum Elaterii gr. duobus fit suppositum, in apoplexia adhibendum.

MOSCHUS MOSCHIFERUS.

Kačapza.

Animal in montium Hymalayorum, Thibetum et Indiam dividentium, summo jugo multa nive perpetue tecto habitat. Regni quoque Tunquinensis (Asiae orientalis), nec non utriusque Thibeti et montium Jablonoviensium incola. Timidum est, vitam solitariam agens, et omnem vicinitatem hominum summa cautione devitans. Surgit noctu atque hue et illuc vagatur, donec

in insidias venatorum incurrat. Cl. Mammalia. O. Ruminantia. *Usualis est:*

MOSCHUS (*Мускусъ, Кабардинская смесь*) substantia peculiaris, quæ secernitur in folliculo oblongo, duos circiter pollices longo et sesquipollicem lato, ad pubem maris, pone umbilicum ante præputium sito, binis exilibus orificiois prædicto, et proprie glandulas præputiales constitente (FISCHER). Substantia hæc animalis, grana simul concreta, aliquantulum unctuosa constituens, una cum folliculo siccata, sub Moschi nomine venalis prostat.

Q. Coloris est obscuri, quasi subrubicundi, in rubrum vergentis, odoris proprii, ambrosiaci, fragrantis. Latissime diffusibilis est odor Moschi, omnibus substantiis sese impertiens, quin hilum exinde patiatur detrimenti; in excretionibus hominum, qui Moscho usi sunt, cito evidens. Sapor amaricans, subacris. Aqua et aethere sulphurico plane dissolvitur, nec non alcoholi dotes suas concedit. Variis substantiis adulterari solet, et quidem: cruento coagulato, siccato et in frustula subacto; balsamo concreto styracis benzoës, oxydo plumbi, asphalto aliisque, quæ ob odorem penetrantem, illis a Moscho admisto communicatum, difficultia sunt detectu. Nonnunquam totus fere est artifcialis. Moschus, qui e Sinensi Imperio, in folliculo unicæ suturæ, extrinsecus pilis albidis, distinctis munito, intus vero teneriori tunicula obducto, importatur, et super ferrum candens ustus, nullo fere cinere relictio, evanescit, optimus habetur. Tunquinensis eandem mereatur laudem. THIEMANN, instituta analysi, sequentia obtinuit: carbonatam ammoniæ, ceram, resinam, gluten, albumen, carbonatam potassæ, chloridum sodii et carbonatam calcariæ. Principium Moschi volatile e car-

bonate ammoniae et oleo æthereo intime junetis componi videtur. PFAFF, analogia ductus, oleum æthereum suspicatus est; GROS autem extricavit ejus tantillum, quod THIEMANNIO, verosimile propter Moschi penuriam, quam sumpsit examinandam, obtinere non contigit. Ex infuso Moschi aquoso obtenta est substantia peculiaris, acidi debilis qualitates possidens ita, ut forsitan acidum Moschi nuncupari mereatur (SCHWARTZ). Præterea GUIBOURT et BLONDEAU ibidem elainum, steatinum, cholestrinum, gelatinam et fibrinam detexerunt.

V. Excitans; in cerebrum, medullam spinalem et nervos eximie agens, iisque languentibus calcar subdans; motus voluntarios, sensationem, imo cogitandi facultatem intendens, quin vasa hæmatophora nimis stimulet et excalens faciat; antispasmodica; diaphoretica; cardiaca.

U. Prima inter medicamina merito Moschus numeratur. In typho et plurimis morbis cum debilitatis charactere, ubi vis nervorum languet et universæ astheniæ signa certo periculo minantur, sistema nervosum stimulando et erigendo, suppetias fert; hinc accedentibus tendinum subsultibus, singultu, convulsionibus, sub micatibus arteriarum parvis, celeribus, cute arescente pallescenteque, antispasmodica et leniter stimulante vi opitulatur. In pneumonitide asthenica, ubi cætera remedia incassum adhibita fuerint, Moschus debito tempore et congrua dosi datus, juvat. In asthmate spasmodico, aliquando in connubio assæ foetidæ, ammoniaci vel valerianæ, maxime prodest. In pertussi, ubi nulla adsint inflammationis symptomata, adcommodo datur cum narcoticis sedantibus, ut opio, belladonna, etc. In febribus exanthematicis, exanthemate ob virium defectum retrogrado, vel vehementibus spasmis, aut

mania, ex eadem causa conspicuis, præsentaneum habetur remedium in Moscho, cui haud raro parvas camphoræ doses addere licet. In convulsionibus variis sine febre valde utilis est; sic in epilepsia Moschum multum proficere, THOMSON testatur, præsertim si chlorido hydrargyri nuptus, atque larga dosi, sæpius repetita, propinatus fuerit. Risui sardonico, trismo infantum, tetano, catalepsi, hysteriæ, nec non cardiopalmo mere nervoso, et apoplexiæ ejusdem indolis Moschum mederi, multorum experientia constat. SACHSE et WIGAND testes sunt, anginæ membranaceæ (croup) discri-
men commode auferri posse Moscho cum chlorido hydrargyri administrato. Idem cholerae Indicæ vomitum compescit et tormina. Podagræ retrocedenti remedium est, et gangraenæ senilis progressui obicem ponit, exter-
no ac interno usu, vel per se, vel prout necessitas inciderit, ammonia, opio, aut aliis nuptus. Forma enematis auxilium fert infantibus, dentitionis tempore, convulsionibus correptis. Grassantibus Upsaliæ variolis admodum funestis, LINNAEUS Moschum collo liberorum suorum appendit, quo impetravit, ut a pestifero hoc malo, quod omnes e vicinia puellos abripuit, soboles ejus intacta permanserit. Hanc beneficam ejus vim etiam D. OPITZ et WICHMANN experiundo confirmavere.

D. In febribus nervosis et putridis, in vehementibus spasmis et convulsionibus, gangraena etc. quavis semihora 3—6—8—10 grana in substantia cum vino, vel in infuso aromatico dantur. HORN tinturam corticis cinnamomi, ut vehiculum maxime idoneum, commendat. GREGORY in nervosis affectionibus refractariolis ad semidrachmam propinavit. Pueris in typho cum variolis, morbillis, scarlatina etc., secunda quaque, vel quavis hora, pro mali ratione, 1—2—3 grana. In

substantia plerumque exhibetur Moschus per se cum saccharo, vel in quolibet vehiculo idoneo; vel alia cum eo conjunguntur stimulantia, ut assa foetida, camphora, serpentaria, valeriana, opium.

MYRISTICA MOSCHATA.

Мушкатное дерево.

Arbor proecra Indiae Orientalis, in insulis Moluccensibus et Antillanis, uti etiam in Sumatra, Banda, Bencoolen, Cochin China et Australia copiose crescens. Cl. Diœc. O. Monadelph. O. N. Myristaceæ. Usualia sunt:

FRUCTUS (vulgo *Nuces moschatae*, *Мушкатные орехи*) globosi, elliptici, dimidium circiter pollicem longi, extrinsecus sulcis et venuulis reticularibus distincti, coloris fusci dilutioris, hinc inde albescientis; intus vero coloris rubri dilutioris cum fusco-rubro, marmoris ad instar variegati; ponderosi, unguinosi; odoris peculiaris, grati, valde aromatici; saporis parimodo aromatici. ARILLI (vulgo *Macis*, *Мушкатный цветок*) seu cuticula nucem investiens, sesqui pollicem longa, ad extremitatem fimbriata; dum recens coloris est læte purpurei, siccata autem, qualis in commercio prostat, coloris cinnamomei, plus minusve flavescentis, odoris et saporis valde aromatici, fragrantis. OLEUM EXPRESSUM (*Oleum Nucistæ moschatae*) paratur in India Orientali, estque unguinosum, compactum, e fusco et albo variegatum, fragrans; in æthere sulphurico solubile, et pellucidam referens solutionem, quo a sebo, dolose substituto, dignoscitur.

Q. Partes constitutivæ Nucis moschatae sunt: oleum æthereum, oleum pingue fluidum, substantia adiposa, extractum gummosum, resina unctuosa, et parenchyma.

V. Fructus et Arillorum excitans; carminativa. Olei expressi demuleens.

U. In debilitate organorum concoctionis, absente febri, aliis remediis jungitur. Usui præterea culinari inservit.

D. Nux moschata et Macis exhibentur adulto a granis quinque ad scrupulum pro dosi. Oleum aethereum porrigitur a guttis duabus ad quatuor. Oleum expressum ceratis vel linimentis rarissime additur.

MYROXYLON PERUIFERUM.

Перуаникъ; Перуанское бальзамное дерево.

Arbor pulcherrima, calidissimarum Americæ australis provinciarum ineola, in montibus Panatalmas, silvis Puzuzu, Muna, Cuchero, Paxaten, et multis aliis locis prope Maranon, seu Amazons, seu Orellana, fluviorum maximum, crescents, et mense Augusto, Septembri et Octobri sese floribus induens. Ab Indis *Quinquino*, *Hoitziloxill* vel *Cabureiba* vocatur. Cl. Decandr. *O. Monogyn.* *O. N.* Leguminosæ. *Usuale est:*

BALSAMUM MYROXYLI (*vulgo: Balsamum Peruvianum*, *Перуанский бальзамъ*), consistentiæ syrapi, fuscum seu subnigrum, guttis diaphanis; aquæ bullienti instillatum, una parte fundum petit, altera supernatat. Verum exsiccati nequit modo aliorum balsamorum, sed retinet oleosam indolem. *Nigrum*, de quo hie agitur, ex foliis ramisque arboris excoquitur; *album* vero, sponte e cortice truncæ ac ramorum exsudans, vix unquam sineerum ad nos adseritur, et a balsamo tolutano, toluiferæ balsami producto, difficile negotio discernitur. Non raro adulteratur balsamo copaivæ, terebinthina,

oleis pinguibus, cera et balsamo artificiali. Balsamus copaivæ proditur, si addito acido sulphurico concentrato, calor et effervescentia vaporumque male olentium exhalatio procreatur. Terebinthina cum acido sulphurico eandem effervescentiam manifestat, præterea supra ferrum candens odorem terebinthinaeum spargit. Cum oleis expressis vel cera commixtum, si calefiat, oleum expressum vel cera supernatant, balsamum vero fundum petit.

Q. Odoris est suaveolentis, vanillæ aromaticæ similis, aut grate benzoini; saporis calefacentis, acriculi, amaricantis. Secundum analysis, a STOLTZE institutam, partes constitutivæ sunt; olei peculiaris 69,0; resinæ fuscæ parum solubilis 2,4; resinæ fuscæ facile solubilis 20,7; acidi benzoici 6,4; materiæ extractivæ 0,6; jacturæ 0,9. LICHTENBERG, cum acido nitrico balsamum hoc destillando, acidi hydrocyanici tantillum obtinuit.

V. Excitans volatilis; excalentes, in vasa agens et nervos; diaphoretica; lotium movens.

U. Emulsionis forma obponitur profluviis variis mucosis, præsertim blennorrhœæ secundariae. Antiqui laudabant illud etiam in dysenteria et phthisi pulmonali, ubi multa muci secretio est; in enterodynia vero plumbea, a 20 ad 30 guttas ter de die cum saccharo SYDENHAM id exhibuit. Promittit utilitatem, lœsis tendinibus, vel nervis, dum leniter calefactum vulneri instillatur; ulcera sordida depurat. Abusus ejus facile provocat inflammationes, congestiones, carnem fungosam, aliaque incommoda.

D. Guttæ sex ad triginta, sæpius de die, cum vitello ovi, vel saccharo.

MYRTUS PIMENTA.

Миртъ пріяный Ямайскій.

Arbor in America australi, Indiis Occidentalibus, præcipue in parte septentrionali insulæ Jamaicae proveniens. Cl. Icosandr. O. Monogyn. O. N. Myrtaceæ. Usuales sunt:

BACCAE, di-seu tri-spermæ, globosæ, magnitudine pisi sativi, fuscæ, rugosæ (vulgo *Piper Jamaicense*, Ямайскій перечъ). Permistaæ fuerunt cum fructu Menispermi Coeculi (vulgo seminibus coeculii), quod nos circumspectos esse oportere docet.

Q. Odor fragrans, gratus; sapor aromaticus. Baccae, secundum analysin, quam BRACONNOT fecit, constant ex amylo, oleo valde acri, substantia cerea cum principio tingente rubro, materia peculiari gummosa, substantia animali, citrate potassæ, chlorido potassii ac phosphate potassæ, nec non residuo insolubili.

V. Stimulans; stomachica; excafflesciens.

U. Condimentum blandum ciborum. Aliis aromaticis, carioris pretii, ut nuclei myristicæ moschatæ, cortici l. cinnamomi, gemmis floriferis eugeniacæ caryophylatae, recte subrogatur in praxi militari.

D. Grana quinque ad serupulum.

NICOTIANA TABACUM.

Табакъ; Тютюнъ.

Planta perennis in America; annua vero apud nos, cultuque frequens; in Fennia usque ad 63° hinc inde seritur. Anno 1650 e Virginia Americæ in Europam adlata. Cl. Pentandr. O. Monogyn. O. N. Solanaceæ. Usualia sunt:

FOLIA, lanceolato-ovata, sessilia, decurrentia. Permiscentur cum foliis Nicotianæ macrophyllæ, — fruti-